

[Forsvarsministeren.]

Medlem selv, aldrig vil kunne forandre det Forhold, at der er nogle Befalingsmænd, som har bedre pædagogiske Anlæg end andre, og at der er nogle Befalingsmænd, der har mere praktisk Greb paa Tingene end andre, mere Menneskeforstand end andre o. s. v., o. s. v. Det er jo ikke noget, som er særegent for denne Gruppe af Medborgere; saaledes er det i alle Forhold. Det er imidlertid Hærledelsens Opfattelse, at der arbejdes baade ihærdigt og i det store og hele godt af Befalingsmændene, og jeg maa sige, at jeg har det Indtryk, at i alt Fald Befalingsmændenes store Flertal er moderne tænkende Mennesker, som forstaaer Tiden og forstaaer Tidens Ungdom og søger at komme i den nødvendige og bedst mulige Kontakt med den. Men selvfølgelig, Undtagelser vil der altid være, og det skal være vor Opgave at søge at bøde paa dem. Jeg beder om, at man ikke dømmes efter Undtagelserne. Men det skal selvfølgelig være vor Opgave, naar Opmærksomheden henledes derpaa, at søge at afhjælpe Mangler ogsaa paa dette Omraade.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige til det høje Ting, at der i Hærens Uddannelsesprogrammer findes klare og faste Anvisninger til Vejledning for Befalingsmændene med Hensyn til, hvorledes Arbejdet bør tilrettelægges, Vejledninger, som man mener er affattet praktisk uden at være snærende og ensrettende for de paagældende. Jeg vil gerne tilføje, at der selvfølgelig, hvor det viser sig ønskeligt, vil blive givet supplerende Vejledninger fra Hærledelsens Side. Der er beordret Inspektion af samtlige Afdelinger ved Generalinspektørerne, saaledes at disse paa Stedet kan forvisse sig om, hvorledes Arbejdet gaar, og bidrage deres til ved direkte Vejledning at afhjælpe Mangler. Endvidere er der, hvad der ogsaa spiller en Rolle i denne Forbindelse, tilrettelagt samlede Divisionsøvelser baade for sjællandske og for jyske Division i den kommende Tid.

Hvad Skolerne angaar, kan jeg forsikre det ærede Medlem Hr. Carsten Raft om, at vi i Krigsministeriet stiler efter at faa dem alle i Gang snarest muligt, og jeg haaber, det vil lykkes inden alt for længe.

Dernæst talte det ærede Medlem om sit Syn paa Beskæftigelsen af Soldaterne i deres Tjeneste. Det ærede Medlem talte bl. a. om i højere Grad at bruge Soldaterne til Bevogtningstjeneste, Graveøvelser o. s. v., og mente, at det vilde være særlig egnede Discipliner. Jeg vil ikke nægte, at det kan være rimeligt at oprette en vis Bevogtning

i særlige Tilfælde, i særlige Situationer, det er ogsaa inden for min Tanke, men ellers maa jeg sige, at Generalkommandoens Synspunkter afviger her fra de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft fremsatte. Det er beklageligt for Generalkommandoen selvfølgelig, men dens Synspunkter gaar ud paa, at de mindre heldige Erfaringer fra Sikringsperioden 1914—19 først og fremmest gik ud paa, at Gravning og Vagttjeneste virkede sløvende paa de enkelte og opløsende paa Afdelingerne, og at man derfor næste Gang maatte søge at reducere denne Del af Arbejdet til det mindst mulige og saa lægge an paa at dygtiggøre de enkelte Soldater og søge at tømre Underafdelinger og Afdelinger sammen. Det er i alt Fald de Retningslinier, Hærledelsen anser for de rigtige. Det er derfor de Linier, man har fulgt.

Det er jo Generalkommandoen, der med Hensyn til denne faglige Side af Soldaternes Virksomhed maa være temmelig afgørende, saa jeg tror, at vi skal lade Generalkommandoen have sin Chance i alt Fald indtil videre.

Naar det ærede Medlem^r Hr. Carsten Raft i denne Forbindelse taler om Udførelse af Befæstningsanlæg som en Del af den Beskæftigelse, Soldaterne burde udøve, saa kan vi dog maaske være enige om, at dette Spørgsmaal om Udførelse af Befæstningsanlæg ikke kan afgøres ud fra Hensynet til, hvor meget Soldaterne bør grave. Det er efter min Mening først og fremmest et Spørgsmaal af ganske anden Karakter, og jeg haaber, det ærede Medlem vil, om ikke tilgive, saa i alt Fald forstaa, at jeg ikke optager en Drøftelse heraf.

Jeg vil saa sluttelig blot udtale en Tak til det indkaldte Mandskab og til Befolkningen i al Almindelighed for den Maade, hvorpaa de har taget Indkaldelsernes Ulemper. Regeringen er naturligvis ganske klar over de Vanskeligheder, som Indkaldelserne paalægger, og jeg kan forsikre, at vi ikke agter at foretage større Indgreb og stille større Krav, end hvad vi anser for nødvendigt for Landets Skyld, for at vi kan være rede til at løse de Opgaver, som Situationen kan paalægge os. Jeg udtaler derfor ogsaa Forventningen om, at alle fortsat vil vise den nødvendige Forstaaelse for, hvad Tiden paa dette Omraade kræver.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Under den allerede stedfundne Debat har Valutasituationen og Regeringens Valutapolitik været gjort til Genstand for Omtale fra flere Sider, og af